

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/103/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124205848
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Bertová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8124205848.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Johanou Bertovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., právne zast.: JUDr. Daniel Tarbaj, advokát, IČO: 53450345, Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 32 55 Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava-Ružinov, právne zast.: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53255739, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 600 Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 300,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, počítaných zo sumy uvedenej vo výroku I. tohto rozsudku, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresného súdu Prešov dňa 1.7.2024 domáhal toho, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu primeraného finančného zadostučinenia vo výške 600 EURO a náhrady trov konania.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 20Csp/17/2023 bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v celom rozsahu úspešný. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 20Csp/17/2023-52 zo dňa 12.06.2023 (ďalej len tzv. „Základné konanie“) súd prvej inštancie vo výrokoch I. a II. určil, dve neprijateľné zmluvné podmienky v Zmluve o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 13.04.2017.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní doručenom Okresnému súdu Prešov 19.8.2024, v ktorom uviedol, že: Žalovaný poskytol žalobcovi v dobrej viere a na základe Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 13.04.2017 (ďalej len „Zmluva“) peňažné prostriedky vo výške 1.300,03 €. Žalobca, ktorý vylákal od žalovaného vysokú sumu peňažných prostriedkov do dnešného dňa nevrátil ani len čerpané peňažné prostriedky, pričom z čerpanej sumy uhradil len sumu 960,- €. V prejednávacom prípade považujeme výšku žalobcom požadovaného primeraného finančného zadostučinenia nie len za neprimerane vysokú, ale taktiež samotná žaloba odporuje základným princípom spravodlivosti, keď dlžník, ktorý si nesplnil ani svoju elementárnu (nie len zákonnú ale najmä morálnu) povinnosť vrátiť požičané, sa domáha ďalšieho plnenia nad rámec už tak získaného bezdôvodného obohatenia. Nemožno opomenúť skutočnosť, že

je to práve žalobca na koho strane došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalovaného vo výške 340,03 €.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril replikou doručenou súdu 23.9.2024, v ktorej uviedol, že právoplatný rozsudok súdu prvej inštancie je prílohou žaloby, pričom jasne deklaruje, že v právnom vzťahu založeným Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 13.04.2017 došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva. Tvrdenia žalovanej o neexistencii a nepreukázaní porušenia práv a povinností, len odzrkadľujú jej prístup k rešpektovaniu príslušných noriem spotrebiteľského práva a princípu ochrany spotrebiteľa. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa je však pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačujúca už samotná hrozba ujmy (spôsobilosť privodiť ujmu) a nie jej samotný vznik. Vo vzťahu k argumentácii žalovanej, že mi nevznikla žiadna ujma, poukazujem na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019: „Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy. Odvolací súd v tejto časti žaloby správne vec po právnej stránke posúdil, keď vychádzal zo záveru, že zákon pre priznanie finančného zadosťučinenia žiadne osobitné podmienky nestanovuje.“ Z dikcie ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a odôvodnenia dovolacieho súdu je zrejmé, že zákonodarca vôbec nestanovil podmienku vzniku, resp. preukazovania akejkoľvek ujmy. Jedná sa iba o neprípustný extenzívny výklad contra legem žalovanej.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril duplikou doručenou súdu 30.9.2024. V nej zotrváva na vyjadrení zo dňa 19.08.2024, v ktorom sa k žalobe dostatočne vyjadril.

6. Súd na prejednanie sporu nenariadil pojednávanie s poukazom na § 297 b) CSP, nakoľko vo veci ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 Eur. S poukazom na § 219 ods. 1 CSP súd nariadil verejné vyhlásenie rozsudku.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie všetkými dôkaznými prostriedkami, ktoré súdu predložili alebo označili strany konania: žaloba, vyjadrenie žalovaného, replika, duplika, súdny spis základného konania.

8. Na základe uvedeného súd zistil nasledujúci skutkový stav:

9. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 20Csp/17/2023-52 zo dňa 12.06.2023 (ďalej len tzv. „Základné konanie“) súd prvej inštancie vo výrokoch I. a II.. určil, dve neprijateľné zmluvné podmienky v Zmluve o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 13.04.2017.

10. Súd zistil nasledujúci právny stav:

11. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzavretú po 30. júni 2024. Vznik právnych vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 1. júlom 2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.

12. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

13. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

14. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Súd právne uzatvára:

19. Vo veci 20Csp/17/2023 Okresného súdu Prešov sa žalobca domáhal určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Žalobca bol v konaní úspešný.

20. Žalobca si teda bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne uplatnil právo na plnenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

21. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradila dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z neprijateľných zmluvných podmienok a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma, v prejednávanej veci k vzniku ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností došlo. (obdobne Rozsudok Krajského súdu v Prešove 7Co/125/2019.)

22. Žalobca aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 20Csp/17/2023, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby, bol nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania. Je nepochybne zrejmé, že spotrebiteľ porušenie jeho spotrebiteľských práv nútený brániť sa základnom konaní, a teda podstúpiť súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľa na súde úspešný.

23. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je preto potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 150,- Eur v časti základného konania o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a to za každý výrok rozsudku, ktorý bol predmetom základného konania (teda 2 výroky). Spolu ide o sumu 300 eur. Žalobca ako dlžník bol pritom vystavený nutnosti iniciovať riadne súdne konanie ďalej v ňom pokračovať až do jeho záveru –právoplatného rozhodnutia súdu vo veci a to za situácie kedy bol vystavený právnej neistote vo vzťahu k svojej majetkovej sfére od 13.04.2017 kedy došlo k uzavretiu predmetnej spotrebiteľskej zmluvy až do právoplatného rozhodnutia súdu dňa 11.8.2023 teda viac než 6 rokov. Priznané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 300 ,- Eur je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného a je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní úverových zmlúv závadne konal. Preto súd priznal žalobcovi právo na primerané finančné zadosťučinenie v rozsahu 300 ,- Eur.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

26. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má žalobca voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Pre výpočet trov právneho zastúpenia sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobca bol úspešný v základe nároku, ktorého výška záležala na posúdení súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.